

κων τα συμ βο λα εν σοι τα της χα α ρι τος
φε ρων εκ δη λως παν σο φε και ζι φει α
ναι ρε θεις εν τω να ω του Θε ου Χρι στου
Προ φη τα συν τω Προδρο μω πρε σβευ ε σω
θη ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦχος ᾠ Δι

Μετὰ τὴν ᾠὴ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

ᾠχος ἡ Γα

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤφατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, Κύριε δόξα σοι.

Σταυ ρος ε πα γη ε πι γης και η ψα το
 των ου ρα νων ουχ ως του ξυ λου φθα σαν τος
 το υ ψος ἀλ λα σου του εν αυ τω πλη ρουν
 τος τα συμ παν τα Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρῳσιν, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γ^η Ε ν κυ πα ρι σ σω και πευ κη η και κε ε
ε δρω ^{π_q} υ ψω θης ο α μνος του Θε ου ^{κ_q} ι
να σω ω ω σης τους εν πι στει προ σκυ νου ουν
τας ^{π_q} την ε κου σι ον σου σταυ ρω ω σιν ^{κ_q} Χρι
στε ο Θε ος δο ο ζα σοι ^{Γ^η}

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν ὠραιότητα

Χαράν ἢ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἄγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν γὰρ εὔρατο, διὰ σοῦ τέκνον φίλτατον· ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα ὅμοια
Τὴν ὠραιότητα

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διὸ ὡς ζωοδότη βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στιχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε ἠυδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τότε καὶ Ληστής ἰδὼν, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς· Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... *Σταυροθεοτοκίον*

Ἡ ἀπειρόζυγος, καὶ θεία δάμαλις, κατανοήσασα, μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπομένοντα, οἴμοι τέκνον! ἔλεγε· τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον, ὕμνῳ σου τό, μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

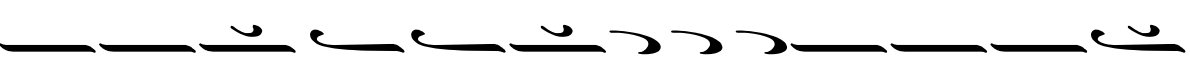
Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

 ρα πι σθεις υ περ γε νου ους αν θρω ω
 ω πων και μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον
 εκ φθο ρας την ζω η ην η μων Κυ ρι ι ε και
 ε λε η σον η μας ως Φι λα αν θρω ω
 προς

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸ εὖψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Μαρτυρικὸν ^Γ_η
 Το εὐΨυχον της κατερι-
 ας υ-
 μων ^Χ_η
 ἐνίκησέ τα μηχα νήματα του αρ-
 χε κακου εχθρου ^Χ_η
 Αθλοφοοροι πανευφη-
 ημοι ^Π_η
 διὰ του ουου το της αιωνιου
 κατηξιωθητεμα κααριότητος ^Ν_η
 αλλα πρεσβευσατε τω ω Κυρι ι ι ω του ^Π_η
 φιλοχριστου λα ου σωωσαι το ποιμνιον

 Μαρτυρες υ παρχοντες της ααληθει-
 ας ^Γ_η

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
 Τὴν ὥραιότητα

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ
 ἐπίγεια, φόβω ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν

Σταυρῶ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος, ἥλιος ἐσκότασε,
καὶ σελήνη ἡμαύρωται, τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου,
θρηνωδοῦσα ἐφθέγγετο. Υἱέ μου, τί τὸ ὄραμα
τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος

Ὡδὴ α'.

Ἦχος γ'

Ὁ Εἰρμός

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσε ποτέ· ὥσει τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ
θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύματα θαλάσσης, τῇ ῥάβδῳ ἔπηξας, καὶ
διήγαγες λαόν, προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι'
οὗ ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν
Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας τοὺς
ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Γ **Δ**ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι π
χ **Κ**υ μα τα θ α λ α σ σ η ς τ η ρ α β δ ω ε π η
π **ξ** α ς και δι η γ α γ ε ς λ α ο ν π ρ ο μ η ν υ ω ν
κ **Δ** **Π** **Γ**
τον Σταυ ρ ο ν σου δι ου ε τε με ς υ υ δ ω ρ τ η ς

πλά α νης και προς γην Οι κτιρ μον θε ο
 γνω σι ας ε σω σας α παν τας του ους εν
 πι στει υ μνουν τας σου τη ην δυ υ να
 μιν

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας, τῇ προστάξει σου,
 ὑπερῶα δυνατέ, ὁ στεγάζων ἐφ' ὑδάτων, ὁ τὴν
 γαῖαν κρεμάσας, κρεμάσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ
 σαλεύεις, πᾶσαν τὴν κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ
 τὰς καρδίας, στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Δο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι
 Ἄ βυσ σον ο ποι η σας τη προ στα ξει
 σου υ πε ρω α δυ να τε ο στε γα ζων εφ
 υ δα των ο την γαι αν κρε μα σας κρε μα sai

 ε πι ζυ υ λου και σα λευ εις πα σαν την

 κτι σιν νευ μα τι παν των δε τα ας καρ δι ας

 στη ρι ι ζεις ε εν φο ο βω σου

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ περικαλλὴς καὶ Παρθένος Δέσποινα, ὃν
 ἐκύησεν Υἱόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα
 βουλήσει, ἡλάλαζε βοῶσα ἐν ὁδύνῃ· Θεὲ τῶν
 ὅλων εὖσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς
 ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

 μας

 Η πε ρι κα λ λ ης και Πα ρ θ ε ν ος Δ ε

 σ ποι να ο ν ε κυ η σεν Υ ι ο ν θ ε ω

 ρ η σα σα εν ζυ λω υ ψ ω θ ε εν τα β ου

λη σει ^{ϕ κ}π η λα λαζε βο ω σα εν ο δυ υ νη
^{π ρ}Θε ε των ο λων ευ σπλαγχνε ^κκυ ^{κ ρ}ρι ος
ων της δοξης ^γπως ταυ τα πασχεις Δε εσπο
^γτα ^η

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος γ΄.

Ὁ Εἰρμὸς. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ,

Στίχ. ^ΓΥ ^Ππε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

^Πσον η μας ^πη

^ΓΗ νο ε ρα νε φε λη της ου ρα νι

ου αι γλης ^κα κτι να α να τει λα σα αρ

^Πρη η τως ^πθει ας ε πι γνω σε ως φως και με

τα νοι οιας κα τε λαμ ψε πα σιν η μιν ^κ

η μο νη Θε ο το κος και σω τη ρι ι α η

μων ^ΓΣτίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ νοερά νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης,
ἀκτῖνα ἀνατείλασα ἀρρήτως, θείας ἐπιγνώσεως
φῶς, καὶ μετανοίας, κατέλαμψε πᾶσιν ἡμῖν ἡ
μόνη Θεοτόκος, καὶ σωτηρία ἡμῶν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταφυγὴν ταχεῖαν, καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος, καὶ προπύργιον, καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα πάντες κεκτημένοι, οἱ ἐν πελάγει τῶν δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων λυτρούμεθα.

Στίχ. ^χ ^Γ ^Π
^Γ ^η **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^π ^q
^χ ^Δ ^π ^q **Κ**α τα φυ γην τα χει αν και ο χυ ρω
 μα ^χ ^q ^π ^q **Τ**ει χος και προ πυρ γι ι ον και α σφα
 λη λι με να ^χ ^q ^π ^q σε την Θε ο μη το ρα παν
 τες κε κτη με ε νοι ^π ^q οι εν πε λα γει των δυ
 σχε ρων και θλι ψε ων σα λευ ον τες ^χ ^q κιν δυ
 νων λυ τρου με θα ^Γ ^η

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἀρρήτου, δόξης οἰκητήριον. Χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας. Χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος. Χαῖρε τροφὲ τῆς πάντων ζωῆς.

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Προφήτου
Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην Προφῆτα σου εὐφημῶν, τοῦ
Πνεύματος χάριν, ἱκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῇ
μεσιτείᾳ ἀνακράζων· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος εὐρεθείς, τῆς
ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς
προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς
θεορροῆμον μακάριε.

Δόξα...

Νομίμω ταινία τὴν κεφαλὴν,
κατηγλαϊσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθείς, ὡς
ἱεροφάντωρ ἀνεβόας· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ποδῆρη χιτῶνα ὡς Ἀαρών, περιβεβλημένος,
τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην
ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσαν.

Κανών Σταυρώσιμος

Ὡδή γ'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ
τιμίῳ σου αἵματι.

Το στε ρε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι
θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη
σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε,
ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί
σε, τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Μι αν συν θε τον φε ρων υ πο στα α
σιν Λο ο ο γε υ πε μει νας σταυ ρω σιν α

τι μο τα την τοις τι μω σι σε τι
μη ης ου σαν προ ο ξε νον

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας,
κατάρα σοῦ Δέσποτα γεγεννημένου, καὶ Σταυρῷ,
τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ἀ πε λυ θη σαν οἱ γη γε νεις τη ης
κα τα α ρας κα τα ρα σου Δε σπο τα γε γε
νη με νου και Σταυ ρω την ευ λο γι ι αν
πη γα α σαν τος

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀγνή τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν Σταυρῷ,
προσηλωθέντα βουλήματι.

Σπ/χ. ^Γ ^Γ ^Π
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^Π
^Δ ^Π
^Π ^Δ ^Π
 Cυν τε τη ρη ται και με τα το κο ον
^Κ ^Π
 παρ θε ε ενος η Θε ον αγνη τε ζα σα σε
^Κ ^Π
 σαρ κω με νον τον Σταυ ρω προ ση λω
^Ν ^Γ
 θε εν τα βου λη η μα τι ^Γ

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ὡδὴ γ΄

Ἦχος γ΄

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀκηλίδωτος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τὸν ἁμνὸν τὸν αἴροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε κυήσασα, σῶζε τὴν ποιμνὴν σου.(Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ τὸν οὐράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἄλμῃ καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Οἱ Κανόνες·
Κανὼν τοῦ Ἁγίου Προφήτου
Ἦχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Ὅτε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες,
Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν
γέννησιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν,
ὡς Ἀαρών· ὅθεν ὀπτασίας, Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Δόξα...

Ὁρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένη σε
ἤλιον, τὸν νοητόν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην
ἐκτέτοκεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἰθυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια
πάναγνε, καὶ τὴν ζωὴν, ἡ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν
οἰκίαν φαιδρύνασα.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνει σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λδ' — Γα

χ' Γ Ν ρ
ει το στε ρε ω μα των προσ τρε
χο ον των σοι Κυ ρι ε συ ει το φως των
ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα
μου ου ου

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἱερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ στῦλος φωτός, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σῶζοντα τὸ ἄνθρωπον.

Δόξα... Ὅμοιον

Τοῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον φαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυΐδ· ὃς καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγεὶς ἐτύθη ὡς ἀμνός, δεκτὸς εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς ἐκτρεπόμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας, κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί,

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ο Προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης Πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οἶκος

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἄγγελον δεχόμενος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην, σὺν Ἑλισάβετ στεῖρα καὶ σώφρονι, οὗ γεννηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις καὶ λυτρωσις, καὶ καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν ἁμνόν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργόν, τὸν ἐκ τῆς στεῖρας τὸν καρπὸν χορηγοῦντα, Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι

Θεῖον δι' ἁμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
Ὡσπερ τις ἁμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.
Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδῳ σφάξαν παρὰ
νηοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ῥάβδοις
ἀκανθώδεσι τυφθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει,
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Μεδίμνου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα ἱερέων καὶ Λευιτῶν,
ἦτοι Διακόνων.

Στίχοι

Ὑδωρ διελθὼν ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἄμα,
Λέγει Μέδιμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.
Σὺν Οὐρβανῷ δὲ καὶ Θεόδωρος μέγας,
Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.
Ὅκτὰς δεκαπλῇ τῶν καθιερωμένων,
Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πέτρου
τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄Ωδῆς τοῦ Μηναίου.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ
πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' Ἄ Νη

Τον εν ο ο ρει α γι ω δο ξα σθεν

τα και εν βα τω πυ ρι το της Α ει παρ

θενου τω Μω υ ση μυστη ρι ον γνω ρι

σαντα α Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ

υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α

ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

α

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^N ^Γ ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

[illegible]

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε

[illegible]

γοντε κουσαν την οντως Θεο το κον σε με

γαλυνομεν

Στίχος γ' $\overset{\chi}{\underset{\alpha}{\Gamma}}$ $\overset{\sim}{\text{Ο}}$ τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο δυ να τος

το ο νο μα αυ του ^N και το ^Γ ε λε ος

ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν^Γ την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ νο μεν^Γ
 Στήχος στ' ^Γ ^χ ^N ^Γ
 αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους^N κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος^Γ
 την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ^N
 και εν δο ξο τε ε ραν α συ γ κρι τως των Σε
 ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο

γοντε κουσαν την οντως Θεο το κον σε με
γαλυνομεν

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις
χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἦχος λη Γα

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο
γου ου μεν οι δι α σου σε σω σμε νοι Πα ρ θε
ε νε Α γνη συν Α σω μα τοις χο ρει αις
σε με γα λυ υ νο ον τες

Ἦχος λη Γα

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα

κα ρι ζειν σε την Θεο το κον την α ει μα
κα ριστον και πα να μω μη τον και μη τε
ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος πλ. δ' . Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ
παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία
Προφῆτα· διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων
φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην
ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. δ'
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Παρῆλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς
τελούμενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ
τοῦ νόμου δοτῆρα, Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες,
βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ καὶ
τροπούμενον, τῆς ἁμαρτίας τῷ νόμῳ, στήριξον
νόμῳ τῷ θείῳ.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

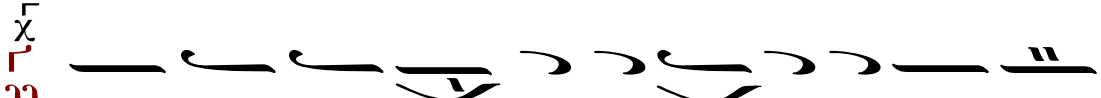
Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

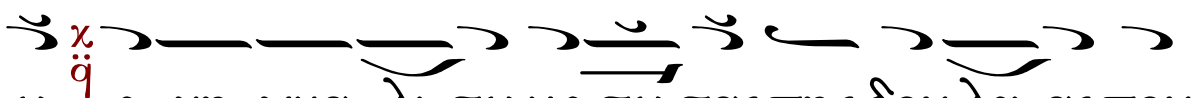
Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτροποῦτο, σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Σταυ ρο φα νως Μω υ ση ης εν τω ο

 ρει χει ρας εκ τει νας εις υ υ ψος τον Α

 μαλη ηκ ε τρω που ου το συ δε Σω τη ρ τας πα

 λα α μας α πλω σας εν τω σταυ ρω τω ω τι μι

 ω ε νη γκα λι σω με σω σας της δου λει ας του

 εχ θρου και ε δω κας μοι ση μει ω σιν ζω ης

 α πο το ο ξου φυ γειν των εν αν τι ω ω ν μου

π⁹ δι α του το Λο γε προ σκυ νω τον Σταυ ρον
σου τον τι ι μι ον ^Γη

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου δόξα σοι.

^Γη **Φ**θο νω τρυ φης εκ βε βλη μαι πτω μα
πε σω ων χα λε πον ^γη **α**λλ ου πα ρει δες Δε σπο
τα Α να λα βω ων δι ε με το κα τε με ^γη **σ**ταυ
ρου ου σαι και σω ζεις με εις δο ξαν ει σα

γεις με Λυτρω τα μου δο ο ξα σοι ^Γη

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Γη **Τ**ων α γι ων Α θλο φο ο ρων την μνη
μην δευ τε λα οι α παν τες τι μη σω ω μεν ^πο
τι θε ατρον γε νο με νοι Α γ γε λους και
αν θρω ποις ^χτον της νι κης στε φα νον πα ρα
Χρι στου ε κο μι σαν το ^χκαι πρε σβευ ου ου σιν

υ περτων ψυ χων η ημων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος,
ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς.
Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυσ Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας
λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν Σταυρῷ
νῦν ὁρᾶσαι;

Ἦχος Γα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα α τι
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Δα κρυων προ χο ας κε νου σα η Πα να
μω μος ε στενα ζεν ε θρη η νει βο ω σα

εκ βα α θεων ψυχης Φως γλυ κυ τα τον πως ε
 δυς Ι η σου ου μου ο κτισας λο γω πα
 αν τα πως νε κρος α φω νος εν Σταυ ρω νυ υν ο
 ρα ασαι αι αι αι

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος ὁ Δι

Ἰερωσύνης στολισμόν, περιβαλλόμενος σοφέ,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα
δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ
γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ
σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως
πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου

Ἦχος ὁ Δι

Ἰερωσύνης στολισμόν, περιβαλλόμενος σοφέ,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα
δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ
γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ
σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως
πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

κων τα συμ βο λα εν σοι τα της χα α ρι τος
 φε ρων εκ δη λως παν σο φε και ζι φει α
 ναι ρε θεις εν τω να ω του Θε ου Χρι στου
 Προ φη τα συν τω Προδρο μω πρε σβευ ε σω
 θη ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. Ἦχος δ'.

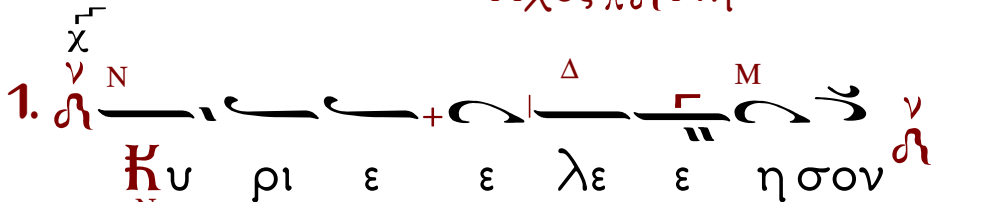
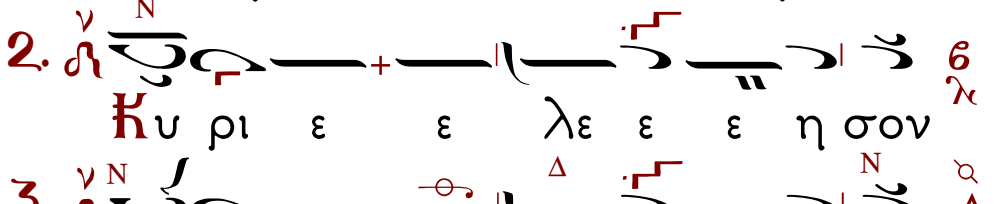
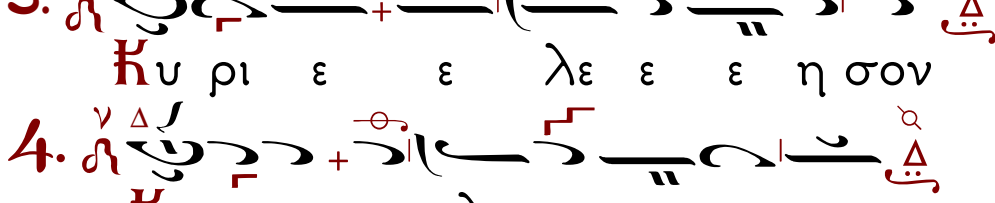
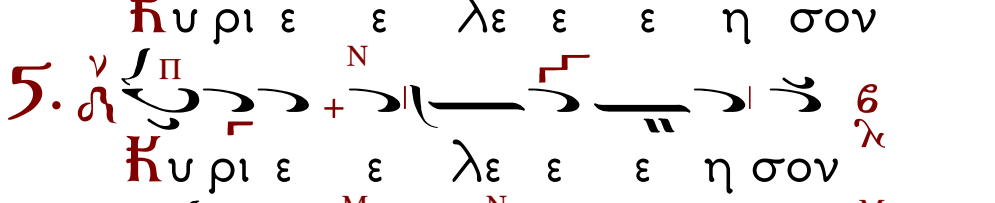
Ἦχος Δι

Ge με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
 ω ω ω ω ν τες συ ει το Ο ρος εζ ου αρ
 ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α
 δου συ νε τρι ψε ε εν

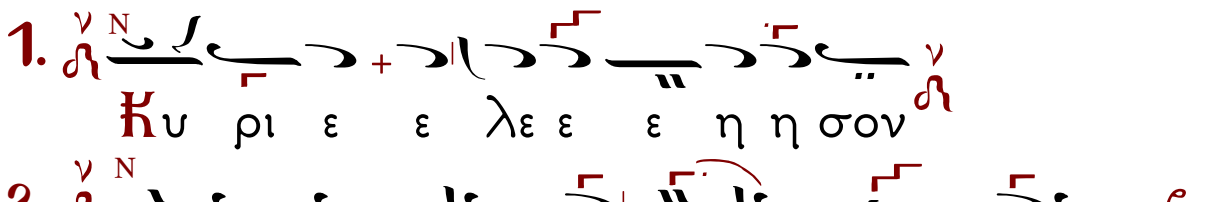
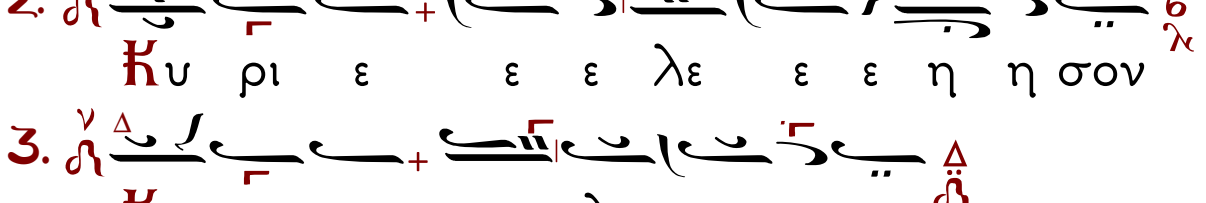
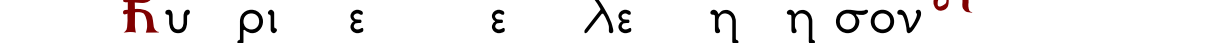
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργία

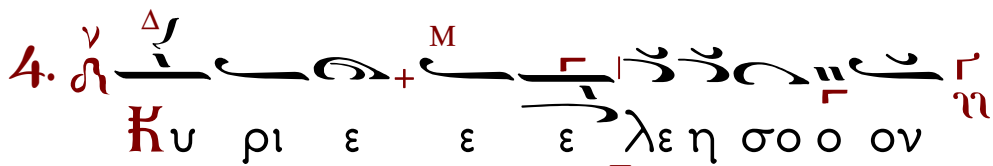
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

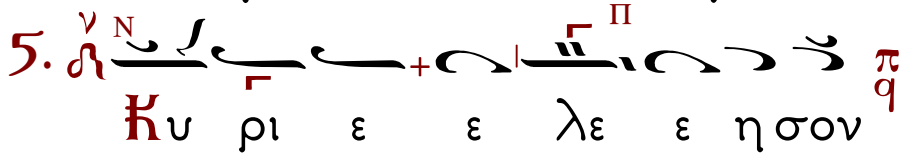
ᾠχος λ' Ἀ Νῆ

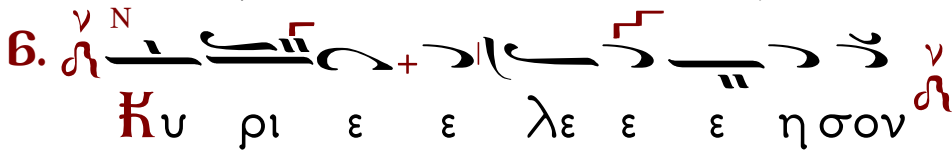
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

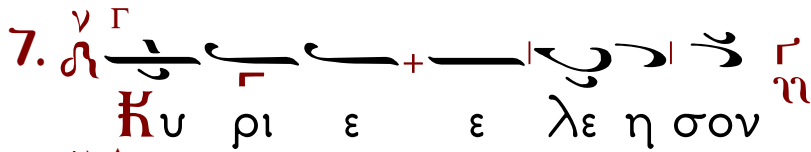
ΕΤΕΡΑ

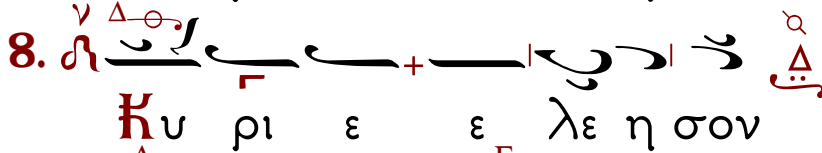
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

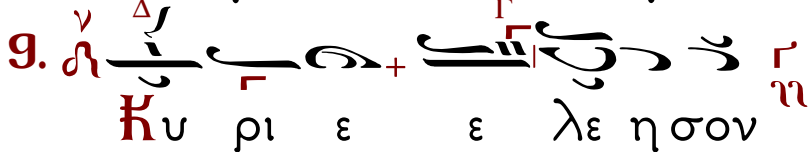
4. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

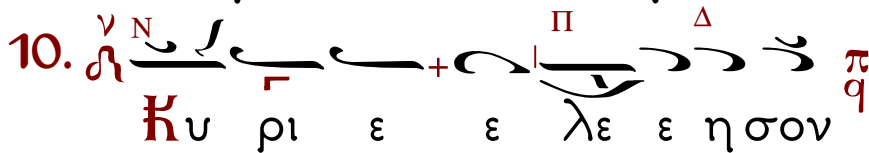
5. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

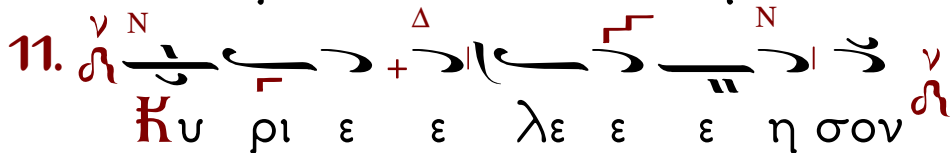
6. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

π
χ
Δ
μη ην

Στίχ. α' Δ
γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

χ
Δ
Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον ημας

Στίχ. β' χ
Δ
του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

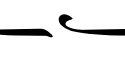
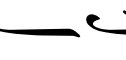
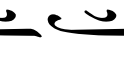
σου κα τα νυκτα

χ
Δ
Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανas με Κυρι

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

μη ην

Στίχ. α'

Ο Κυριος ε βασι λευ

σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

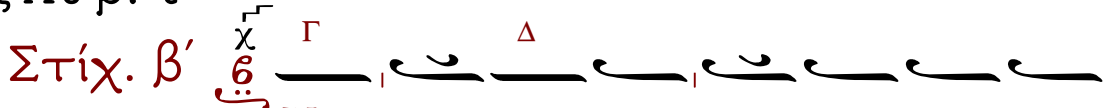
νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβειαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

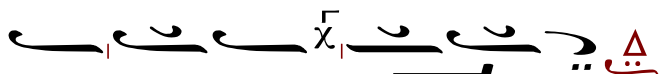

Στίχ. γ'

Θ αυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει
 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
 τα η με ρων

^Δ ^Β
 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

^Δ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

^Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

^Μ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α' ^χ ^Γ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

^χ
 Ὁ
 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λον τας Σοι
 α λ λη λου ι α

Στιχ. β' ^{χ γ} Προφθασωμεν το προσωπον αυ
 του εν εζομολογησει και εν ψαλ
 μοις αλα λωμεν αυτω

 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οῖς θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ἰ α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος ᾠ Δι

Ἰερωσύνης στολισμόν, περιβαλλόμενος σοφέ,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα
δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ
γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ
σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως
πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μωω σου και νη πολι τει α
τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο Θε
ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου τους πι
στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη γων αυ

τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ μα χι
 αν ε χοι εν την σην ο πλονει ρη η νης
 α ητ τη τον τρο ο παι ο ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **10:7-18**

Ἀδελφοί, λογίζομαι μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν
ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ
λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ
φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτίαν
ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε,
ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον
εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα
λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, καὶ
παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ
κατενάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ
Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ἑμαυτὸν ὑμῖν
ἐτήρησα καὶ τηρήσω. Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν
ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ
ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. Διὰ τί; ὅτι οὐκ
ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν. ὃ δὲ ποιῶ καὶ
ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων

ἀφορμήν, ἵνα, ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐ θαυμαστὸν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κἄγὼ καυχῆσωμαι. Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἄγὼ καυχῆσομαι· ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. Καὶ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος Γ'τος

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου
^κ πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι' ΑΓΙΑ

Χ^Δ Δ^Δ ση μει ω ω θη η η εφ η μας Δ^Δ
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε Δ^Δ ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην ζ' λ^Δ ες τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Δ^Δ Αλ λη λου ι ι α
α α α Δ^Δ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἰ̣χ̣ Π
π̣ ρ̣
Ὡ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
Π
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
Δ
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος κ̣ ρ̣ Α α αλ
Δ
λη η λου ου ουι α ρ̣
Π
π̣ ρ̣
Ο θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
Δ
αι ω ω ω νων ρ̣ ειρ γα σα το σω ω ω τη
Π
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
Δ
η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α ρ̣
Π
π̣ ρ̣
Ὡ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α^K α λα α α ασσαν^χ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των^Δ
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο^Μ
 ος^χ Α αλ λη λου ου ου ι α^Δ
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει^Κ
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου^Π
 ου ους Η η η η θα α αμ^χ Α ααλ λη
 λου ου ι ι α^π
 ου ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η^Δ
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ^Κ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο^Π

ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α
 υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε
 ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη
 λου ου ι ι α
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν
 σου ου ου Α α α λη ου ου ι ι α

^Π
^π_q **Ϟ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^κ να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ ^κ ^π_q σαν συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^κ ^π_q Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α ^π_q
^κ ^π_q **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π μα α α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ ^π_q Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q
^π_q **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ ^π_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α
 Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ α α λ λη
η η λου ου ι ι ι α α α ^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς λα

βομεν Πνευμα εἰπουρα αἰνον ευρομεν

πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι

αδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐτη γαρ

ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἀμην αμην αμην εἰς α

φесιν αμαρτιων και εἰς ζωην αι

ω ω νι ον

Πληρωθητω το στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

05-09-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Γ'

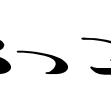
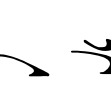
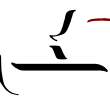
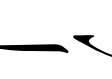
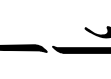
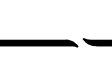
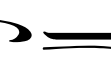
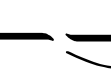

 πα ακου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

ὤε μή η κα τα α πι στε ευ της με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποινα του κο ο οσμου ελ πεις και προστα σι

ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^χ ^z ^{z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μέ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.